

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **Ing. S. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. L. S., advokátom so sídlom v B., proti odporcovi **Ing. J. K.**, bývajúcemu v P., **o výživné na manželku a o návrhu na vydanie predbežného opatrenia**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7 C 281/2002, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2008 sp. zn. 5 Co 74/2007, 5 Co 75/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 31. mája 2004 č.k. 7 C 281/2002-203 uložil odporcovi povinnosť platiť navrhovateľke titulom výživného na manželku sumu 35 000 Sk mesačne od 19. marca 2002, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, ročné výživné ku dňu 31. mája 2004 v sume 923 548 Sk povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 10 000 Sk spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku (do navrhovanej výšky výživného 65 000 Sk mesačne) súd prvého stupňa návrh navrhovateľky zamietol. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť za návrh na začatie konania súdny poplatok vo výške 63 000 Sk na účet súdu prvého stupňa. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Okresný súd Bratislava II uznesením z 23. januára 2003 č.k. 7 C 281/2002-46 vydal predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi povinnosť predbežne platiť navrhovateľke výživné v sume 3 000 Sk mesačne počnúc od 1. februára 2003 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, vo zvyšku (do navrhovanej sumy predbežného výživného 20 000 Sk, t.j. 17 000 Sk) súd návrh navrhovateľky na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie odporcu uznesením z 30. júna 2008 sp. zn. 5 Co 74/2007, 5 Co 75/2007 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach (okrem zamietajúceho výroku) zrušil a vec vrátil okresného súdu na ďalšie konanie. Rozhodol tak po zistení, že rozhodnutie neobsahuje dostatočné podklady pre rozhodnutie, ktorými môže byť len riadne zistenie osobných, rodinných a majetkových pomerov oboch manželov (počas trvania manželstva), ako aj ďalších skutočností rozhodujúcich pre rozhodnutie o výživnom v zmysle § 91 zákona č. 94/1963 Zb. v znení neskorších predpisov. Preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach (mimo zamietajúcej časti) podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p. v znení platnom do 31. augusta 2005 v zmysle § 3721 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave zároveň na odvolanie odporcu uznesením z 30. júna 2008 sp. zn. 5 Co 74/2007, 5 Co 75/2007 zmenil aj uznesenie o nariadení predbežného opatrenia vo vyhovujúcej časti a návrh zamietol z dôvodu, že medzičasom došlo k odpadnutiu podmienok pre rozhodovanie o vydaní predbežného opatrenia vo veci výživného medzi manželmi. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 7. februára 2005 č.k. 25 C 113/1999-459 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. septembra 2006 sp. zn. 3 Co 202/2005 bolo manželstvo účastníkov rozvedené, rozsudok v tejto časti nadobudol právoplatnosť dňom 19. marca 2007. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi je podmienená existenciou manželstva, rozvodom manželstva táto vyživovacia povinnosť zaniká. Pretože ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní odporcu proti napadnutému uzneseniu vyživovacia povinnosť medzi manželmi už netrvá, podľa názoru odvolacieho súdu o tejto dočasnej a predbežnej úprave vôbec už nemožno rozhodovať. Preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil (§ 220 O.s.p.) a návrh na vydanie predbežného opatrenia ako nedôvodný zamietol.

Navrhovateľka napadla dovolaním uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2008 sp. zn. 5 Co 74/2007, 5 Co 75/2007 a/ vo výroku, ktorým bol rozsudok Okresného súdu

Bratislava II z 31. mája 2004 č.k. 7 C 281/2002-203 zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, ako aj b/ vo výroku, ktorým bolo uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 23. januára 2003 č.k. 7 C 281/2002-46 zmenené a návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietnutý. Prípustnosť dovolania odôvodnila a/ § 237 písm. f/ O.s.p. z dôvodu, že jej postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, b/ § 237 písm. g/ O.s.p. z dôvodu, že súd bol nesprávne obsadený, c/ § 239 ods. 1 O.s.p., keďže uznesením odvolacieho súdu bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa. K odňatiu možnosti konať pred krajským súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) došlo tým, že odvolací súd konal dňa 1. apríla 2008 v jej neprítomnosti napriek tomu, že požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu závažného ochorenia, ktoré si vyžiadalo jej hospitalizáciu a podaním z 27. marca 2008 doloženým v origináli do podateľne súdu dňa 31. marca 2008 o 10.45 hod. ospravedlnila svoju neúčast' z dôvodu pretrvávajúcej choroby a práceneschopnosti. K podaniu z 27. marca 2008 zároveň pripojila kópiu dokladu o práceneschopnosti ku dňu 1. apríla 2008. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 1. apríla 2008 (č.l. 467, 468 spisu) vyplýva, že senát rozhodol o odročení pojednávania na neurčito s tým, že bude zväžený ďalší procesný postup. Na č.l. 469 spisu sa však už nachádza dovolaním napadnuté uznesenie, ktoré v rozpore s § 157 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. neobsahuje mená priezviská sudcov a prísediacich, čo evokuje záver, že rozhodoval nesprávne obsadený súd zastúpený výhradne JUDr. J. P., čím došlo k vade podľa § 237 písm. g/ O.s.p. a chýba aj rukopis napadnutého uznesenia a obálka so zápisnicou o hlasovaní. Dovolateľka tiež namieta, že odvolací súd nesprávne rozhodol aj o predbežnom opatrení, keď zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. Ak súd bol toho názoru, že rozhodovanie o návrhu je podmienené existenciou manželstva a že vyživovacia povinnosť už netrvá, správne mal odvolacie konanie zastaviť. V danom prípade ušlo pozornosti odvolacieho súdu ustanovenie § 75 ods. 7 O.s.p. v spojení s § 211 O.s.p., keďže dôvody na vydanie predbežného opatrenia ako to odôvodnil prvostupňový súd, existovali. Z uvedených dôvodov žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odporca sa k dovolaniu navrhovateľky nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241

ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiam, ktoré ním možno napadnúť.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci smeruje dovolanie, proti a/ výroku uznesenia krajského súdu, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa (v napadnutých častiach) a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a b/ proti výroku uznesenia krajského súdu, ktorým bolo uznesenie okresného súdu zmenené tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia bol zamietnutý.

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. V zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. neplatia, ak ide (o.i.) o uznesenie o predbežnom opatrení.

V danej veci je dovolaním napadnutý výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach (t.j. okrem zamietajúceho výroku) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Napadnuté (zrušujúce) uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., preto dovolanie proti nemu v zmysle týchto ustanovení prípustné nie je.

Prípustnosť dovolania proti výroku uznesenia odvolacieho súdu o predbežnom opatrení je priamo vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. Z týchto dôvodov prípustnosť dovolania navrhovateľky proti zmeňujúcemu výroku o predbežnom opatrení nemožno vyvodit' z § 239 O.s.p.

Vzhľadom na argumentáciu dovolateľky a tiež so zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd vedúcich k tzv. zmätočnosti, dovolací súd skúmal prípustnosť dovolania navrhovateľky proti obom výrokom napadnutého uznesenia nielen podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či v konaní na súdoch nižších stupňov nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (t.j. aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné. Treba ale uviesť, že z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k vade takejto povahy, ale len jednoznačné zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy oboch nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdov nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a či rozhodoval vo veci súd, ktorý nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv

účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou navrhovateľke realizáciu jej procesných práv.

Podľa názoru dovolateľky malo dôjsť k odňatiu jej možnosti pred súdom konať tým, že odvolací súd rozhodol o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa bez jej účasti, hoci písomne vopred požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu pretrvávajúcej choroby a práceneschopnosti a odvolací súd prejednal jej odvolanie na neverejnom zasadnutí. Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave 27. septembra 2007 nariadil na prejednanie odvolania pojednávanie na termín 1. apríla 2008 o 10.30 hod. Navrhovateľka podaním z 27. marca 2008, ktoré doručila do podateľne súdu 31. marca 2008 o 10.45 hod., ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pretrvávajúcej choroby a práceneschopnosti, zároveň požiadala o odročenie pojednávania vytyčeného na 1. apríla 2008 z dôvodu, že sa chce osobne zúčastniť pojednávania. K žiadosti o odročenie pojednávania pripojila kópiu dokladu o práceneschopnosti ku dňu 1. aprílu 2008. Z obsahu zápisnice o pojednávaní na Krajskom súde v Bratislave z 1. apríla 2008 vyplýva, že súd sa oboznámil s jej žiadosťou a pojednávanie odročil na neurčito s tým, že zväží vo veci ďalší postup. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie navrhovateľky, že súd rozhodol na pojednávaní dňa 1. apríla 2008 v jej neprítomnosti je neopodstatnené; uvedeným postupom súdu, ktorý odročil pojednávanie na neurčito, nedošlo k odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom. V odvolacom konaní je vecou úvahy odvolacieho súdu, aby zväzil v ďalšom konaní potrebu prejednanie odvolania v prítomnosti účastníkov, prípadne prejednal vec bez nariadenia pojednávania, čo vyplýva z § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p. (v znení účinnom do 15. októbra 2008), podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie, ak sa zrušuje rozhodnutie podľa § 221 ods. 1 O.s.p. Ak potom odvolací súd rozhodol o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania dňa 30. júna 2008 uznesením, ktoré je napadnuté dovolaním navrhovateľky tak, že zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, jeho postup bol v súlade s § 214 ods. 2 písm. e/ O.s.p. v znení platnom do 15. októbra 2008 a svojím postupom neodňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom.

To platí aj o prejednaní odvolania smerujúceho proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa nariadil predbežné opatrenie (§ 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v znení platnom do 15. októbra 2008), v zmysle ktorého odvolacie pojednávanie netreba nariaďovať, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu. Tým, že odvolací súd vo veci predbežného opatrenia konal a rozhodol bez nariadenia pojednávania neodňal navrhovateľke možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že procesný postup odvolacieho súdu, ktorý o zrušení rozsudku súdu prvého stupňa a vrátení veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 O.s.p.) a o zmene nariadeného predbežného opatrenia rozhodol bez nariadenia pojednávania, bol v súlade so zákonom. Tento zákonu zodpovedajúci procesný postup súdu nemohol mať za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolateľka v dovolaní namieta aj existenciu vady konania v zmysle § 237 písm. g/ O.s.p. z dôvodu, že krajský súd bol nesprávne obsadený. Uvedenú vadu vyvodzovala z toho, že hoci zo zápisnice o pojednávaní na Krajskom súde v Bratislave z 1. apríla 2008 (č.l. 455 spisu) vyplýva, že senát (v zložení predseda senátu JUDr. J. P., členky senátu JUDr. E. Ď. a E. T.) rozhodol o odročení pojednávania na neurčito s tým, že bude zvážený ďalší procesný postup, na č.l. 469 spisu sa už nachádza dovolaním napadnuté uznesenie, pre ktoré platí § 157 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p., podľa ktorých sa v uznesení majú okrem iného uvádzať mená a priezviská sudcov a prísediacich. Tieto údaje v napadnutom uznesení chýbajú, čo vedie k záveru, že o napadnutom uznesení rozhodol nesprávne obsadený súd zastúpený výhradne JUDr. J. P. a takéto presvedčenie umocňuje aj absencia rukopisu napadnutého uznesenia a obálky so zápisnicou o hlasovaní v spise.

K námietke dovolateľky, že dovolaním napadnuté uznesenie neobsahuje v záhlaví mená a priezviská sudcov, dovolací súd uvádza, že pri formulácii záhlavia uznesenia je nadbytočné uvádzať mená sudcov, ktorí o vydaní uznesenia rozhodovali, pretože § 169 ods. 1 O.s.p. túto povinnosť súdu neukladá.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania z hľadiska § 237 písm. g/ O.s.p. dovolací súd vychádzal z toho, že o nesprávne obsadenie súdu ide nielen vtedy, keď namiesto senátu zloženého zo zákonom stanoveného počtu sudcov rozhodne buď samosudca alebo senát v inom než predpísanom zložení, ale tiež vtedy, keď vec prejedná a rozhodne sudca, ktorý nie

je zákonným sudcom (viď čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Zákonným sudcom je v prípade samosudcu ten sudca, ktorý je právnymi predpismi (vrátane predpisov vnútornej povahy, ako napr. rozvrhom práce) určený tú – ktorú vec prejednať a rozhodnúť; ak má niektorú vec prejednať a rozhodnúť senát príslušného súdu, sú zákonnými sudcami všetci členovia toho senátu, ktorý je rozvrhom práce určený túto vec prejednať a rozhodnúť (viď tiež § 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok, sa označuje ako rozvrh práce (viď § 50 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Za účelom obstarania podkladov pre posúdenie opodstatnenosti námietky dovolateľky, že v konaní došlo k vade konania podľa § 237 písm. g/ O.s.p., dovolací súd sa oboznámil s Rozvrhom práce Krajského súdu v Bratislave na rok 2008 a zadovážil si zberné spisy Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 Co 74/2007 a 5 Co 75/2007, z ktorých zistil, že v každom zbernom spise sa nachádza okrem ďalších písomností rovnopis napadnutého rozhodnutia, rovnopis rozhodnutia odvolacieho súdu aj s rukopisom rozhodnutia podpísaným predsedom senátu JUDr. J. P. a zápisnica o hlasovaní. Najvyšší súd Slovenskej republiky po otvorení obálky so zápisnicou o hlasovaní zistil, že zápisnica o hlasovaní z 30. júna 2008 spĺňa náležitosti zápisnice v zmysle § 54 ods. 1 O.s.p. a je členmi senátu v zložení predseda senátu JUDr. J. P. a členky senátu JUDr. E. Ď. a E. T. aj podpísaná. So zreteľom na vyššie uvedené je zřejmé, že Krajský súd v Bratislave predmetnú vec na neverejnom pojednávaní dňa 30. júna 2008 prejednal a rozhodol v zložení, ktoré zodpovedá zákonu a rozvrhu práce tohto súdu; rozhodli o nej traja zákonní sudcovia určení rozvrhom práce súdu. Nie je preto opodstatnená námietka navrhovateľky o existencii procesnej vady konania zakladajúcej prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. g/ O.s.p.

Za tohto stavu veci neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania, lebo z obsahu spisu nevyplýva, že by sa sudy dopustili niektorých väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

Z dôvodov uvedených vyššie dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie navrhovateľky podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. Dovolací súd odmietol dovolanie navrhovateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému

nie je dovolanie prípustné. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nemohol sa zaoberať vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

Záverom dovolací súd dodáva, že námietka dovolateľky, že odvolací súd nesprávne v záhlaví napadnutého rozhodnutia uvádza, že odporca je zastúpený advokátom JUDr. P. P., ktorá skutočnosť sa nezakladá na pravde, keďže JUDr. P. P. od 18. mája 2006 v zmysle § 8 ods. 2 písm. b/ zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii mal pozastavený výkon advokácie, je dôvodná, pretože odporcu v tom čase zastupoval JUDr. P. ako fyzická osoba na základe plnej moci; ide však o zrejmu nesprávnosť, ktorú je možné odstrániť postupom podľa § 164 O.sp.

V dovolacom konaní procesne úspešnému odporcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľke, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková